

OM FORLADELSE

af Erik Bøgh

(1861. Kasino.)

Allegro moderato.

AGATHE.

Egen Melodi.

I.

1. Ak, hav - de man dog en - gang faat en Kon - di - tion som
2. Ser Her - ren surt, er det en Gru at vi - se sig i

du' - - de. Men al - le mi - ne va - rer blot til Maa - ne - den er
Stu - - en. Og er han sød og ven - lig Huh! Gud fri os saa for

u - - de. J ot - te Da - ge gaar det an; men før man naar de fjor - ten. saa
Fru - - en! Ja, lad ham væ - re, som han vil! Jeg paa - staar: at en Her - re er

har man nok, saa si - ger man: gid ba - re, ba - re du var vel paa Por - ten!
dog det Vær - ste, der er til - næst ef - ter Fru - er - ne, for de er vær - re!

Allegretto.

178

Tourterelle.
(Les Habitans des Landes.)

NEBELMANN.

II.

f Jeg for - sik - krer Dem paa E - re; Der er

in - tet Ondt der - i. Li - ge - me - get! Jeg vil vie - re u - den

for det Mik - se - ri. Kje - re... Hvor kan De for - lan - ge... Er det

Of - fer da saa stort? Her - re - gud! det har saa man - ge vidt - be -

rall. *a tempo.* röm - te Da - mer gjort. Li - ge - godt! Li - ge - godt! Det er jo en For - dom

AG. NEB.

blot. Hör! De ved dog vel, at Fru - en har en Mand? Det ved jeg!

AG.

Naa! Han er in - de der i Stu - en. Hvis han nu kom ud - hvad

NEB. AG. NEB.

saa? Ja, hvad saa? Vær dog for - sig - tig! for De véd jo... Nej! For -

AG. NEB. *rall.*

tæl! Han er ik - ke gan - ske rig - tig her! Jh, Gud be - va - res

a tempo. AG. NEB.

vel! Tank, om han... tænk, om han... Tys! Jeg gaar alt, hvad jeg kan!

KLUDSTRUP.

III.

1. Jeg gik i he - le ty - ve Aar og var Ko - pist, den
 2. Da brag - te mig en Arv det Hæld at kun - ne jub - le
 3. Jeg föl - te selv i mid - ler - tid trods mit Ta - lent og

Lod er haard, jeg træl - led som en Ne - ger, som en Ne -
 mit Far - vel til Che - fen og Kon - to - ret, og Kon - to -
 trods min Flid, mig fat - te - des dog No - get, dog No -

ger. Jeg skrev, saa Al - ting flød i Blæk, men blev dog hund - set
 ret. Jeg fulg - te nu mit Hjør - tes Lyst, og vel - dig to - ned
 get! Jeg mang - led Skyg - ge i min Sang, jeg mangled den - ne

sta - dig væk af Che - fer og Col - le - ger, og Co - le -
 snart min Røst i gjen - nem Dig - ter - ko - ret, Dig - ter - ko -
 dy - be Klang, det høj - e Sving i Spro - get, Sving i Spro -

ger. Hvert Brev, jeg hav - de con - ci - pert blev øj - e - blik - ke -
 ret. Men nep - pe hör - te man min Sang, för Spot og Spe paa
 get Jeg föl - te, at kun den, der led, og stred med haab - lös

rall.

lig kas - sert, var der blot Glimt af Po - e - si og Tan - ke - flugt der -
sam - me Gang fra al - le vo - re Bla - de klang som Ak - kom - pag - ne -
Kjer - lig - hed, kun den U - lyk - ke li - ge véd at syn - ge med Be -

i.
ment.
sked.

Det gik saavidt, at Justitsraaden engang erklærede mig for „pidskende gal“ bare fordi jeg havde anvendt et Par Udraabstegn i en Embedsskrivelse, og han var endda en af Formændene for „de Intelligente!“

Det er aabenbart, at alle Recensenterne personlig maatte have Noget imod mig, for der var ikke en, som vilde anerkjende mit Talent; Der var endogsaa et Blad, som var lumpent nok til at skrive: Hr. Kludstrup har aldrig fornegtetsin dobbelte Natur, som Digter og Kopist: Alle hans Kopibøger er blevne til Digterværker og alle hans Digterværker til Kopibøger... Jo...o!

Da saa jeg Kathinka! - Hun var ung og dejlig, hun var Enke og haabløs Enke: hun vilde aldrig glemme sin salig Mand. Hvad Under da, at jeg kaarede hende til Gjendstand for min haabløse Kjærlighed. Men ak, heller ikke hun begreb mig! Da jeg tolkede hende mit Hjertes Kvaler, blev hun rørt og gav mig sit Ja - og den med var min haabløse Kjærlighed üdelagt; istedetfor ulykkelig Elsker, er jeg nu lykkelig Ægtemand.

Trang og tor - ne - fuld er den Vej, Dig - te - ren her maa

van - dre! Mængden, ak, Mængden for - staar ham ej, og Recensenterne en Kontoreef.
hans egen Rom.

min - dre end Al - le An - dre, min - dre end Al - le An - dre!

Allegretto.

KLUDSTRUP.

EVA.

Schulz.
(„Ich will einst mit Ja und Nein.“)

IV.

1. Hun er saa la la! Ja vel! det er al - le Pi - ger
(KL.) 2. Hun er no - get ar - rig (EV.) Ej! (KL.) Stud (EV.) Det har jeg a - net!
(EV.) 3. Dri - ver hun Spi - o - ne - ri? (KL.) Hun gjør ik - ke An - det.

nu - om - stun - der, men for - tæl mig en - gang: hvad si - ger
(KL.) Næ - se - vis - saa - gar mod mig, pyn - te - syg og fla - net,
Og hun har en Ma - ske - pi, som er rent for - ban - det.

KL.
hen - des Skuds - maals - bog? J den staar tolv Gan - ge aar - ligt:
me - get slad - der - ag - tig (EV.) Saa? (KL.) Knibsk og fuld af Nyk - ker,
Der - til er hun højst ko - ket og lidt.. det vil si - ge...

EVA.
„tro og skik - ke - lig“ Saa - mæn! det er ik - ke daar - ligt.
men ge - skuf - tig er hun, aa! Hun slaar Alt i - styk - ker.
at det.. at det... er en ret vak - ker lil - le Pi - ge!

V.

Allegro.

BRUSHOLM.

C. M. v. Weber. „Husarenlied.“

1. Se saa! nu er jeg at - ter
2. Min stak - kels Ko - ne jo, jeg

hjem - me! Den Damp, jo det er dog en her - lig Ting: det
tak - - ker! Tænk, hvil - ke Øj - ne, hun vil sæt - te op! Jeg

pi - ber Hvt! saa er man frem - me, saa har man dam - pet Jor - den helt om -
rej - ste som en luv - slidt Prak - ker og ven - der hjem som en for gyldt Na -

kring. J Hjem - mets Skyg - ge Fred og Lyk - - ke nu
bob. Al Trang og Trængsel, Savn og Læng - sel er

ven - ter mig, jo, „jeg har vel rejst“ ja vel, vel, vel rejst.
nu for - bi, jo, „jeg har vel rejst“ ja vel, vel, vel rejst.

Allegretto.

NEBELMANN.

BRUSHOLM.

NEB.

„Im Lauterbach hab' i.“

BR.

VI.

Min Her - re jeger.. En For - fører jo, jo! Hvor kan De dog fal - de paa Sligt? Og

der - som jeg knak Dem en Hals el - ler To, saa gjor - de jeg ba - re min

NEB. BR. NEB.
Pligt. Men Kje - re... Lad ve - re at hyk - le for mig! Jeg

BR. NEB.
vil - de... Ti stil - le! det nyt - ter Dem ej at skju - le en Smu - le. Men

BR. f NEB. BR.
hør dog en - gang... Til Sa - gen, Signor Don Ju - an! . Jeg kom - mer.. De kommer, som

NEB. BR. NEB. BR.
om De var kaldt. Saa De? Ja jeg takker Dem til! Men til - lad mig ba - re... Jeg

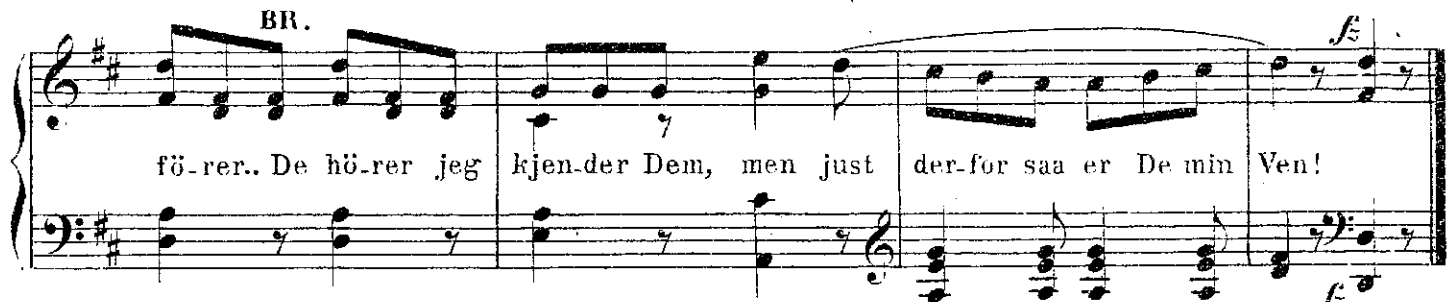
NEB. BR.
til - la - der Alt! gjør De Dem saa ly - stig De vil! Men har De.. Vars - ar - tig! se

NEB. BR. NEB.

her Sort paa Hvidt Hör, vi er... Ja De er en rig-tig Ban-dit! De

BR.

fö-rer. De hö-rer jeg kjen-der Dem, men just der-for saa er De min Ven!

VII. Allegretto. NEB. Duet af „En Nattegæst.“

Fru - e! husk, at med et Ord De min Lyk-ke

RATHINRA.

kan be-trygge! Liv og Död paa Dem be-rör. Saa De tror, at der bor en saa stor

NEB. RATH. NEB.

Magt i mi - ne Ord? Tak! De vil ik - ke hö - re? Nej Nu vel -

an! frisk Mod! Lad dog min Bön Dem rö-re, se mig for De-res Fod!

(RATH.) Ej, ej, ej! nu kan jeg ba - re sva - re med et Nej.
 (NEB.) vend Dem ej bort fra mig! svar ej svar ej gru - somt Nej.
 (AG.) Ej, ej, ej! her kom jeg ret til - pas, det glæ - der mig

gaa! jeg ber: lad ei Fler se Dem te Dem saa-dan her!
 Ak, jeg ser, ja, De - ler; De kan ik - ke mod-staa mer.
 jo jeg ser, at her sker smuk - ke Ting i Hu - set her.

VIII. *Allegro.* *♩* HØR. *Vive le vin de Ramponneau!*
 (oprind. Dans af „LaChatte merveilleuse.“)

Det gaar for vidt! naar hör - te man en saa komplet Skan -

da - le? Nu er vi - kvit, og al-drig kan der mer om For - lig væ-re Ta - le.

Fine.

RATH. og EVA.

Spad-sen er ny-de - lig, De har be - ty - de - lig Æ - re af den-ne Af - fæ - re!

KL. og BR.

Hvis Du vil ha' ham, saa tag ham hold af ham, jeg byt - ter, vi byt - ter, jeg flyt - ter!

D.S. al Fine.

Allegretto.

BRUSHOLM.

H. C. Lumbye.
Garibaldi Galop.

IX.

f

1. Om For la-del - se jeg ber, jeg kan ik - ke gjö - re
2. Men skjönt vi paa den Ma - ner er u - skyl - dig som De

1. Alle.

mer, men min Tröst er den: jeg ser, at De Al - le - sammen ler. Om For -
ser, om For - la - del - se vi ber, vi kan ik - ke gjö - re mer! Ja skjönt

2. BRUS.

ler. *f* Fine. mer. Skul - de der hist - ne - de væ - re Al - vors - mænd til -

ste - de, som om dy - be Tan - ker le - de, og som Far - cer blot kan

kje - de, maa jeg Dem ret ven - lig be - de: gaa ej bort fra os i

Vre - de, se Dem für paa mig i Spejl, De gik som jeg, og jeg gik fejl!